

Интервју с познатим руским доктором Виктором Александровичем Борисовим на чијој су клиници излечење стекли пацијенти који су били оболели од најтежих болести

НАС ЛЕЧИ МИСАО

Ради се о приступу организму као целовитом систему, узимајући у обзир чињеницу да на планети не постоје два истоветна човека. Наше ћелије и цео организам у целини поседују одређене биолошке ритмове. Сваки човек приближно пола дана је у будном стању, а ноћу спава. Свој двофазни ритам има и свака ћелија нашег тела.

Застој у раду ћелије, када она почиње да се развија дивље и самостално, не потчињавајући се ритмици целог организма - то и јесте рак или, како га називају научници, "дивље месо". Затим, рушење хармоније биоритмова доводи до депресије имунитета са свим последицама које проистичу из тога (узгред, то исто се догађа као резултат терапије зрачењем и хемиотерапије). Један од данас најефикаснијих метода обнављања ритмова здравих ћелија, а с њим и нормалног катаболизма и метаболизма на ћелијском нивоу, јесте метод биохронотерапије

Процесе у свету елементарних честица, то јест, у микросвету, изучава квантна механика. Квантни ниво је свет информација, "невидљиви" свет. У таквом јединственом природном систему који се сам организује, какав је човек, квантна зрачења су његове мисли и осећања. Оне се непосредно или посредно одражавају на развој организма, јер ћелије у телу стално "ослушкују" наше мисли и мењају се под њиховим утицајем. Негативна мисао, рачунајући ту и властиту мисао, може за организам постати мина која је у стању да пробије било који оклоп. Тако, на пример, депресија гуши имуни систем, несрећа и очајање повећавају опасност од инфаркта и рака. Добра мисао пак чини чудеса. Она је у стању да неутралише последице негативних емоција, делује попут лека, исцељује и даје нове снаге, обнавља структуру ћелије. Мисао оптимисте који верује у своје снаге и успех лечења - таква мисао исцељује. Мисао

песимисте који ни у шта не верује може да дотуче човека. А то значи да се биологија не може одвојити од психологије.

Пут према здрављу је спознајни процес, са својим особинама, својствима и законима. Он пролази кроз разумевање и поимање, кроз способност да се управља својим емоцијама.

КО СТЕ ВИ, ДОКТОРЕ?

Његово име је Виктор Александрович Борисов. Професор Борисов. Доктор Борисов. Унапред бисмо желели да обавестимо читаоце да он никога не оперише, па чак не примењује никакве медикаменте. Али, при томе чак и најтежи онколошки болесници, који су понекад у безнадежном, завршним стањима, када је за њих једино олакшање морфијум, доспевши у Борисовљево клинику за пар дана почињу да осећају побољшање, а после неколико стандардних кура терапије поправљања у добром здравственом стању се враћају у нормалан и прави живот. Иако, понављамо, не ради се о ни о каквим чудесима.

- Ја сам практични лекар, почећемо од тога - каже за себе Борисов - Поседујем 15 медицинских специјалности, и то базичних. Када ме питају: "Ко

сте ви?" одговарам: "Ја сам прави совјетски лекар, нисам никакав врач, да се не помисли тако нешто." Мени не иде од руке врачање, нажалост (смеје се) зато што би то било једноставније. Ја морам много тога да знам, да бих могао да разумем. Ја сам рехабилитолог - то је лекар који мора да препозна било коју болест, да схвати како је почео њен развој и да размисли о томе како да помогне. Заправо ја сматрам да је то једна од најсложенијих дисциплина савремене медицине.

Аутор мноштва доиста чудотворних методика, који их практикује већ више од 15 година, Борисов је постао познат широј јавности тек у лето 2004. године на таласу велике прашине коју је подигао енглески лист "Сан" и коју су подржали многи руски медији. То се догодило након што је Виктор Александрович помогао енглеској студенткињи Луизи Лонгман да победи ретко генетско обољење које изазива рак, синдром Фон Хипел - Линдауа. Због нечега тада никога није заинтересовао медицински аспект догађаја: све су новине с пеном на устима расправљале о томе је ли Владимир Путин платио лечење Енглескињи или не.

Па, ипак, захваљујући овом случају Борисовљево име је постало познато и другим

Таква је методика биохронотерапије, ефикасна и безбедна. Али права чуда почињу ако се она споји са другом ништа мање ефикасном и безбедном методиком - фотодинамичком терапијом. У томе што ћелије тумора поседују својство да акумулирају препарат који ми на овај или онај начин уводимо у организам. На ово је први пут обратио пажњу амерички научник Шнајдер још 1942. године. Но, грубо говорећи, за столом седи друштво људи, неко од њих је прождрљивац и док остали причају о новостима, он за то време успе да поједе све на столу. Управо то и јесте тумор. Брзина процеса размене у њој је огромна и зато тумор "прождире" првенствено хранљиве материје, то јест, у датом случају, наш препарат. Затим, под дејством светлости он се активира и спаљује.

неизлечивим болесницима. Међу њима су се чланка у листу "Сан" на време сетили рођаци српског дечака Немање Станковића који пати од саркома. После операције која му је обављена у Београду и хемотерапије која је обављена у Немачкој, с метастазама на плућима, дечак је био пуштен кући да умре. У Аустрији је доктор Борисов прегледао дечака и позвао га да дође на куру рехабилитације. Затим се догодило чудо.

Данас, Немањиним стопама, на клиници Борисова лечи се велика група деце из бивше Југославије од којих многи имају злоћудне туморе мозга.

- Викторе Александровичу, зашто је толико деце управо из Југославије?

- Видите, то је страшна прича. За време недавног рата Американци су бацили на територију Југославије своју стратегијску залиху управљаних бомби с успореним дејством, снабдених осиромашеним уранијумом и граната с уранијумским бојевим главама. То је изазвало толико нагли пораст онколошких обољења, да сопственим снагама југословенска медицина није у стању да са тим изађе на крај. Деца се већ рађају с туморима. Ето ми им помажемо онолико колико можемо.

- Заиста је то врло страшна прича. А можете ли да нас упознате са неким од тих малишана?

- Са задовољством. Ево на пример, Никола Берлић, пет година. Дијагноза - тумор карлице 7,5 x 8 cm који је урастао у бешику. Била је предложена операција уклањања тумора заједно са бешиком. Родитељи су категорички одбили операцију и довели су га код мене у Москву. То је било пре три месеца. Као резултат хемотерапије која је спроведена у Београду била су стална повраћања и алергија, тешко се кретао, храмао је због болова у ноzi. Прву недељну (фактички, петодневну) куру рехабилитације поднео је добро. Родитељи су приметили да је већ за време куре дете постало веселије и активније. Када су га након месец дана поново довели, он се осећао приметно боље, престао је да храмље. Прегледали смо дечака. Компјутерска томографија је показала да се тумор смањило до размера 3,5 x 1,5 cm, а рендген је показао да он више не ураста у бешику.

Предложио сам дечаковим родитељима да му се оперише тумор. Они су се сложили и операција у Београду је била заказана 20. дана после завршетка друге недељне сеансе рехабилитације. Дечака су узели на операцију, прегледали, но испоставило се да немају шта да оперишу. 28. септембра су дошли у моју клинику на трећу, последњу куру рехабилитације. Ето то је та прича.

Звучи бајковито. Тешко је поверовати да нисте чаробњак. Каква је то чудесна наука рехабилитологија?

- Ја нимало не умањујем сјајно искуство хирурга и хемотерапеута, али сматрам да оно најстрашније у животу онколошког болесника почиње онда када га шаљу на амбулантно лечење. Рехабилитационе бање у најбољем случају мало јачају његове снаге. Али, за изврстан временски период болесник се налази у домаћим условима и, не схватајући ништа, чека шта ће му се догађати даље. Њему су рекли: "Доћи ћете кроз пола године и проверићемо." Или кроз три месеца, није важно када. И у том одговорном временском периоду који је неопходан за рехабилитацију болесник је препуштен сам себи, а то је за њега огромна психолошка траума. И то се догађа у свим земљама.

Ја се бавим системском рехабилитологијом. Не постављам задатак непосредног лечења онколошких обољења, за то постоје специјалисти. У мом случају не ради се о лечењу, већ о поправљању. Наш задатак је да поправимо имунитет, вратимо здравље човеку, вратимо га у живот. Циљ мој и мојих колега је обнова фактичког здравља пацијента. Подвлачим, не просечног статистичког, већ фактичког здравља. Међу њима је огромна разлика. Пацијенту треба ставити на знање како да се правилно понаша, како да усмери своје расположење, како да помогне да се поправи после врло тешке операције, после хемотерапије, после терапије зрачењем - ето то је у суштини главни задатак. А то што се добијају такви позитивни резултати зависи од заједничког рада и лекара, и болесника.

Али, ви нећете негирати да су ти позитивни резултати повезани с применом ваших

јединствених метода?

- Разумете, свака ауторска методика је просто лекарева вештина. Када имаш 40-годишњи радни стаж, познајеш резултате примене једне или друге врсте препарата и ефикасност његовог деловања на организам и, у складу с тим, балансираш између стања здравља пацијента, користећи системе повратне спреге, то јест, користећи систем биохронотерапије. Ту нема ничег нарочитог, то је просто комбинација различитих наших медицинских могућности.

Ето, Викторе Александровичу, најзад сте изговорили управо оне речи које смо чекали: "Системи повратне спреге". Испричајте нам подробније о биохронотерапији.

ДИЈАЛОГ СА ЋЕЛИЈОМ И НЕ САМО ТО

- Ради се о приступу организму као целовитом систему, узимајући у обзир чињеницу да на планети не постоје два истоветна човека. Наше ћелије и цео организам у целини поседују одређене биолошке ритмове. Сваки човек приближно пола дана је у будном стању, а ноћу спава. Свој двофазни ритам има и свака ћелија нашег тела. Замислите, свака ћелија је као птић у гнезду. Скупине ћелија су у стању спавања и онда долеће мајка-птица са црвићем - птићи су се пробудили, отворили су мале кљунове, најели се и опет заспали. Синхроно и хармонично.

Застој у раду ћелије, када она почиње да се развија дивље и самостално, не потчињавајући се ритмици целог организма - то и јесте рак или, како га називају научници, "дивље месо". Затим, рушење хармоније биоритмова доводи до депресије имунитета са свим последицама које проистичу из тога (узгред, то исто се догађа као резултат терапије зрачењем и хемиотерапије). Један од данас најефикаснијих метода обнављања ритмова здравих ћелија, а с њим и нормалног катаболизма и метаболизма на ћелијском нивоу, јесте метод биохронотерапије. Хармонизација биоритмова доводи до тога да пацијент почиње да се осећа субјективно здравијим. А на рачун ћелијског ефекта меморије обезбеђује се постојаност ефекта лечења, то јест, чак и кад заврши куру лечења, човек и даље осећа у себи све њене позитивне последице.

Како је све то сложено, а у исто време просто... Дакле, здрав организам је онај чије се ћелије потчињавају одређеним ритмовима?

- Да, и ти одређени ритмови јесу брзи ритмови људског организма - ритмови дисања, пулса и тремора. Помоћу апаратуре која мери индивидуалне ритмове болесника и ради по систему повратне спреге, биохронотерапија пружа помоћ ћелији управо онда када је овој та помоћ потребна. То је као кад бисте се ви пели уз степенице и неко вас придржава за лакат - јер вас не треба подизати обема рукама, довољно је да вас неко мало придржи. Апаратура мери сигнале и модулира повратни сигнал тек онда када дође до подударња низа чинилаца.

Каквих чинилаца?

- Ритам дисања, пулса и тремора, када је ћелија отворена. То јест, системом физиотерапеутског деловања не управља лекар, већ болесников организам. Методика биохронотерапије је прилично млада и зато многе уређаје ми правимо самостално - на границама наука - биофизике, радиоелектронике и системског програмирања. Тако ради савремена медицина. Таква је методика биохронотерапије, ефикасна и безбедна. Али права чуда почињу ако се она споји са другом ништа мање ефикасном и безбедном методиком - фотодинамичком терапијом.

Ето, када је лекар већ почео да говори о чудесима... У чему је суштина фотодинамичке терапије?

- У томе што ћелије тумора поседују својство да акумулирају препарат који ми на овај или онај начин уводимо у организам. На ово је први пут обратио пажњу амерички научник Шнајдер још 1942. године. Но, грубо говорећи, за столом седи

КЛИНИКА ДОКТОРА БОРИСОВА

У основи здравствених методика клинике др Борисова налазе се принципи савремене системске рехабилитологије. Клиничка медицина научила је да добро излази на крај с многим тешким обољењима, али после уклањања или компензације болести пред пацијентом се поставља проблем поправљања здравља. Здрави организам се посматра као систем с високим нивоом уређености, као хармонија животних биоритмова, као што су ритам дисања, срчани ритам. Поремећаји овог или оног ритма (десинхроноза) доводи до развоја болести. Обнова нормалне хармоније биоритмова - метод хронофототерапије - једна је од оригиналних методика здравственог опорављања, коју је измислио др Борисов. У споју с мануелном терапијом, остеопатијом и хирудотерапијом метод хронофототерапије омогућава да се спроведе ефикасна рехабилитација таквих обољења, као што су повреда леђа, парезе и парализе трауматског порекла, ДЦП, обољења крвних судова (артеријски високи притисак, мигрене), низ гинеколошких обољења и друга. Други правац рада центра јесте терапија болести повезаних с имунодефицицима. Многобројни стресови, изазвани неповољном екологијом, повећаним нервно-емоционалним оптерећењем, као и хроничним обољењима која постоје код човека, доводе до поремећаја имуног система и као последица до настанка нових тешких болести, рачунајући ту и онколошке. Оригинална апаратура, направљена у клиници др Борисова, омогућава да се знатно побољша стање имуног система. И, наравно, најважнији правац рада Центра јесте рехабилитација онколошких пацијената. Оригинална методика др Борисова, заснована на селективној хронофототерапији, омогућава да се спроводи рехабилитација болесника са дубинским туморима, као и метастазама, и омогућава да се постигну јединствени резултати у рехабилитацији пацијената који су већ имали оперативну, хемиотерапијско или лечење зрачењем, смањује проценат компликација и ризик рецидива болести.

О ДОКТОРУ БОРИСОВУ

Звање професора стекао је 2003. године. Редовни је члан Европске академије наука, има 12 патената и 48 објављених научних радова.

О ИСТОРИЈИ КЛИНИКЕ

Центар биохронотерапије постоји око 18 година. Радио је у облику санаторијума-профилакторијума МТТУ МАМИ од 1998. године. Од септембра 2006. године Центар се налази на адреси: Москва, ул. Гаршека, број 9. Године 2007. је преименован у Центар селективне хронофототерапије.

ЛЕЧЕНИ ПАЦИЈЕНТИ

У периоду од 1998. године лечено је 4.320 пацијената од којих по програму рехабилитације онколошких болесника - преко 1.000 људи.

www.doctor-borisov.ru

друштво људи, неко од њих је прождрљивац и док остали причају о новостима, он за то време успе да поједе све на столу. Управо то и јесте тумор. Брзина процеса размене у њој је огромна и зато тумор "прождире" првенствено хранљиве материје, то јест, у датом случају, наш препарат. Затим, под дејством светлости он се активира и спаљује.

Какав је то препарат?

- То је хлорофил. Исти онај хлорофил који ми сваки дан трошимо у огромним количинама. Ми смо у стању да поједемо чинију салате, мирно да одемо у тоалет и да се чак и не сетимо да смо је појели. Године 1992. руски научници су синтетисали активно начело хлорофила, хлорин Е-6. Он се у Русији производи у два облика, а у Белорусији у једном. Ови препарати су врло давно сертификовани и широко се примењују. Само што је главна одлика методике коју ја примењујем то што ја користим те препарате под дејством уређаја биохронотерапије.

То јест, вама је успело да спојите два потпуно јединствена метода лечења. А реците ми, какве онколошке болеснике узимате на лечење?

- Одговорићу вам другачије. Рећи ћу вам какве не узимам. Не узимам на лечење оне који лако пристају на друге врсте лечења, на пример, у Институту за онкологију и тако даље. Код мене

доспевају људи са прилично сумњивим случајевима, то јест, или немају биопсију, или им је некарактеристичан ток болести, или је, обрнуто, бурни развој болести, упркос, рекло би се, повољној дијагнози. И наравно, да бих се ту снашао морам да користим помоћ мојих колега из специјалистичких института, рачунајући ту и онколошке.

А осим онкологије? Које се још болести могу лечити вашим методикама?

- То је посебна и опширна прича. Укратко: ми радимо са широким спектром обољења: на пример, с дечијом церебралном парализом, са постинсултним стањима, са аденомом простате, са различитим гинеколошким патологијама. Данас је у средишту наше пажње вирусологија и имамо врло занимљиве резултате.

У Москви Виктор Александрович Борисов руководи медицинским Центром за биохронотерапију, центром који је лично основао и у којем лечи људе из целог света. Он такође има пацијенте у Аустрији, Немачкој, Србији. У Аустрији лечи Немце, а у Немачкој Енглезе. Другачије се не може, јер то медицинско законодавство не дозвољава. Прво мораш да научиш језике, да положиш прописане испите, па тек онда лечи. И никакве заслуге пред

човечанством и науком не могу да раздрмају окошталу бирократску машину. Не могу, и то је све.

Ми смо из наивности замолили познато "руског" доктора који ради у Немачкој на клиници за женску онкологију, да исприча о Борисову свом шефу, можда ће се он ипак заинтересовати, можда ће нешто саветовати и помоћи. Нипошто. Шеф је дао до знања да га глупости не занимају, а ето, ако Борисов хоће, он му може организовати специјалистичко усавршавање на његовој, шефовој, клиници и опаметити га, показати му како он, шеф, ради. А како он ради? Као на покретној траци. Ампутације једна за другом, затим хемио и остала терапија, а даље - како Бог да. Тако да они који имају потребу да им помогне Борисов, за сад имају само један пут: у Москву.

Кратка информација за оне који су изабрали овај пут: Виктор Александрович моли да му се претходно пошаље (факс, електронска пошта) историја болести пацијента на руском језику. Најважнији услов пријема на лечење јесте физичка могућност болесника да допутује у Москву.

ЧАСОПИС "ФОРМУЛА ЗДРАВЉА" (РАЗГОВАРАЛА С ДОКТОРОМ БОРИСОВИМ ЈЕВГЕНИЈА ЖМУРКО) ПРЕВОД: ЗОРАН БУЉУГИЋ

"ПОВРАТАК БОГУ И ПРИРОДИ"

ДР МЕД. ТАТЈАНА ЂОРЂЕВИЋ

Савремени начин живота носи велика искушења и стресове на које више нико није имун. Број оболелих расте из дана у дан, а медицина је немоћна пред овим изазовима, те је, нажалост, број оних који фатално завршавају веома висок.

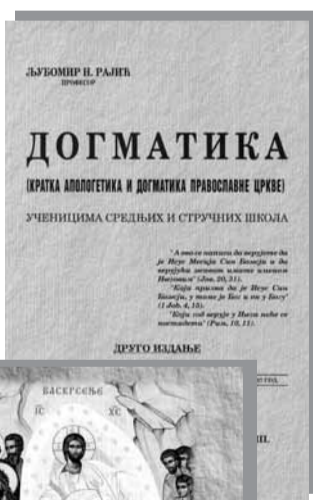
Књига "Повратак Богу и природи" нуди један сасвим нови, а ипак стари приступ у посматрању узрока и смисла болести, ослањајући се са једне стране на научна сазнања из области савремене неуроендокриноимунологије, а са друге - на православну психотерапију и светоотачка предања, уз природне начине лечења и антистрес терапију.

Књига разоткрива многе завере савремене медицине и послушника из тзв. светских научних центара, који нуде просперитет и хуманост, иза којих се уствари крију прорачунатост, злонамерност и несрећа по српски народ.

Враћање српској традицији и духовности, уз лечење природним препаратима гарант су доброг здравља и излечења, па чак и од оних најтежих болести.

Све информације о књизи на тел. 063 87 82 217, 064 0293279, и телефоне издавачке куће "Светигора", Митрополије црногорско-приморске: 011 3376 317.

ПРАВОСЛАВНО ОБРАЗОВАЊЕ

ДОГМАТИКА (КРАТКА АПОЛОГЕТИКА И ДОГМАТИКА ПРАВОСЛАВНЕ ВЕРЕ)

НАУКА О БОГОСЛУЖЕЊУ (ЛИТУРГИКА)

ПРАВОСЛАВНО ДОГМАТИЧКО БОГОСЛОВЉЕ

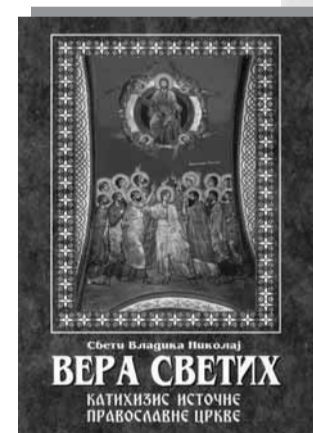
ВЕРА СВЕТИХ (КАТИХИЗИС ИСТОЧНЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ)

БЕСЕДЕ ИЛИ ПРАВОСЛАВНА ФИЛОСОФИЈА ЖИВОТА

ХРИШЋАНСКА НАУКА ПРАВОСЛАВНЕ ВЕРЕ

Књиге можете поручити у манастиру Рукумија на телефон 012 261 121